

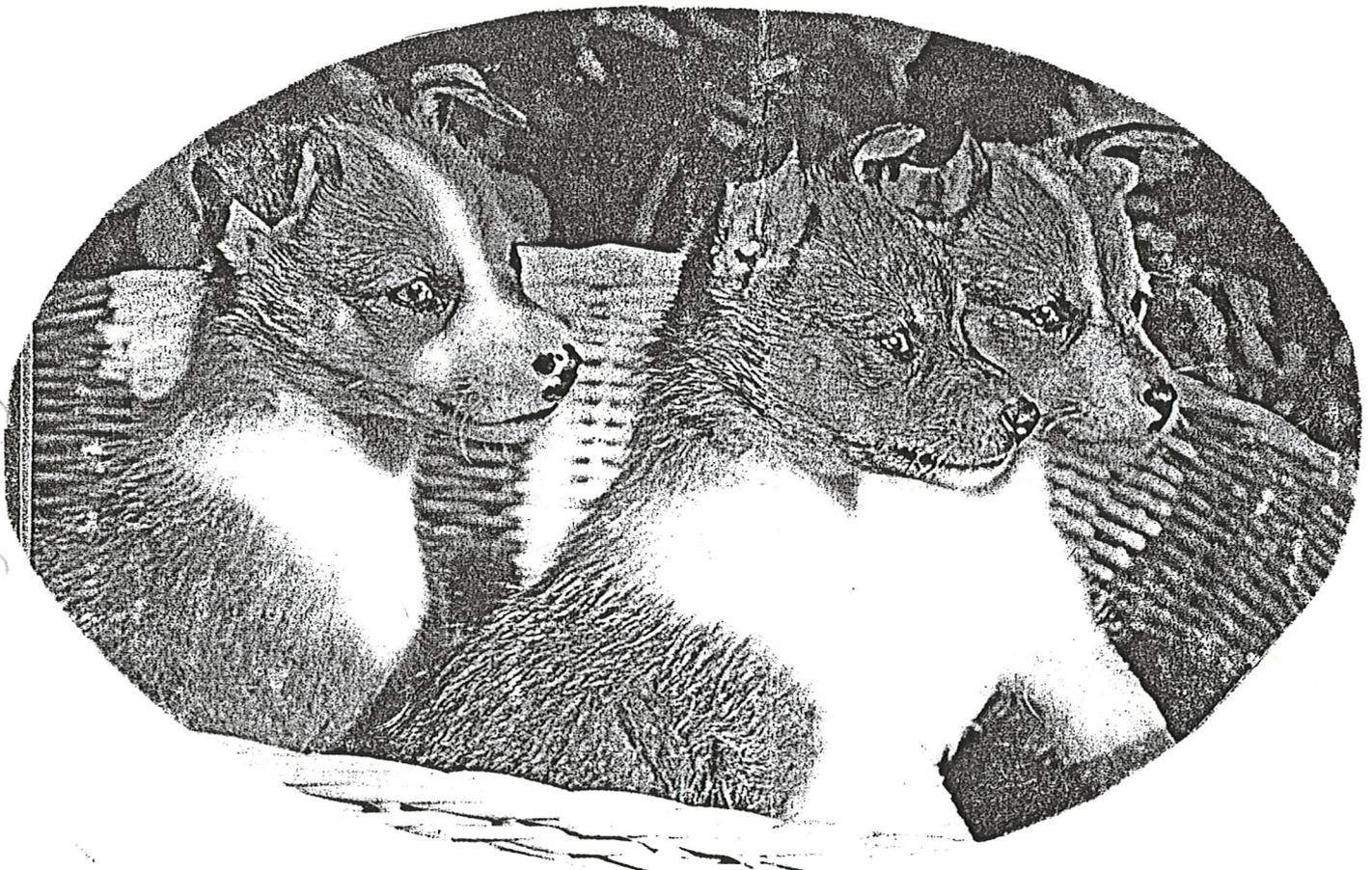
LUNDE

Nr. 2/87

HUNDEN

Tidskrift för Svenska Lundehundssällskapet

Arkiv. ex.

Kära Lundehundsvänner!

Med detta nummer av Lundehunden börjar mitt uppdrag som redaktör för tidningen. Det känns verkligen nytt, speciellt eftersom jag inte har hunnit vara medlem så länge.

Jag hoppas att ni alla hjälper mig genom att sända in material så att vi får en innehållsrik tidning.

Vår Lundehund fyller ett år i dagarna, den 15 september närmare bestämt. Han kommer från Pigunetts Kennel med namnet Julius. Vi kallar honom dock Fakse, inspirerat av Eddan och min norska ordbok, enligt vilken "faks" betyder "(häst)man" på svenska. Passar eftersom han har en vit krage runt halsen.

Vår familj bor i Skogås, söder om Stockholm. Vi har en flicka som är 7 år och en pojke som är 6½. De gillar sin "lillebror" Fakse jättemycket.

Själv arbetar jag deltid dels som frilansjournalist, (skriver mest om alternativ odling, miljö och etik), dels ansvarar jag för skötseln av en skolträdgård och har en del lektioner i anslutning till det.

I somras reste vi en del, till både Finland och Gotland, och mötte många människor som Fakse gjorde ett förtjusande intryck på.

I det här numret av medlemstidningen finner ni en del som handlar om årsmötet, några intressanta pressklipp, brev från medlemmar m m.

Nästa nummer utkommer till jul. Skicka in material!!! Senast 13 november vill jag ha det hos mig.

Till dess - ha en skön höst!

Solveig Räsänen-Lindholm

LUNDEHUNDEN - tidskrift för Svenska Lundehundssällskapet

Medlemsavgifter: Fullbetalande medlem 65:-/år
Familjemedlem 25:-/år

Redaktion: Solveig Räsänen-Lindholm
Härbrevvägen 19
142 00 Trångsund
Tel 08/771 49 56

Manusstopp: 13 november 1987

Hej!

Först vill jag tacka för det förtroende som visades mig vid vårt jubileumsmöte då jag omvaldes som ordförande. Jag skall med styrelsens och medlemmars hjälp göra mitt bästa.

Men, mina vänner, jag kan inte vara ordförande hur länge som helst. Jag skulle därför vara tacksam om det kom fram någon drivande kraft som kunde ta över så småningom. Jag tror att det är nyttigt för en förening om styrelsen "förnyades" lite då och då.

I samband med detta fick styrelsen årsmötets uppdrag att tillsätta en valberedning inför nästa årsmöte. Jag vädjar därför till våra medlemmar att hjälpa styrelsen och snarast komma med förslag (3 pers.) eller ännu hellre, ställa upp själv i valkommittén.

Vår jubileumsdag var det mest besökta årsmötet under vår tioåriga tillvaro. Vid mötet, på eftermiddagen, löpte förhandlingarna bra under en trevlig och gemytlig stämning. (Se protokoll)

Det gläder mig att här hälsa välkommen i styrelsen vår nye sekreterare Alf Larsson. Lika välkommen skall Solveig Räsänen-Lindholm känna sig. Hon tar över arbetet som redaktör för vår tidning. (Sä till att hon får mycket att göra.)

Vid festen på kvällen uppvaktade vår "moderklubb" NLK genom Clarin Vogt, som överlämnade blommor och en fin kristallvas. Vidare fick vi av Solveig och Karl Heide-Arild en mycket vacker porslinspjäs. Denna pjäs skall användas som vandringspris och årligen tilldelas bästa hanhund i öppen klass.

Min fru Siv och jag fick av Maud och Göte Olsson mottaga en fin, specialkomponerad tavla för det arbete vi lagt ner för SLS under de gångna tio åren. Vi tackar och känner oss hedrade. Det har varit en jobbig men stimulerande tid. Vi har också under åren fått många nya vänner och bekanta.

Efter att ha avätit ett gott smörgåsbord fortsatte vi med dans och trevlig samvaro. Jag har aldrig tidigare upplevt att så få har dansat så mycket och haft så roligt.

TACK ALLA SOM STÄLLDE UPP.

Björn

VAR RÄDD OM DIN HUND!

Hei svenske/norske lundehundvenner.

Takk for en hyggelig og stilfull fest i Skara. Jomenn kan svenskene lage fest, vi har ikke danset så mye på mange år. Maten var perfekt, og musikk og sang førsteklasses. Bare synd at ikke flere fra NLK dukket opp. Kun Clarin Vogt fra styret var til stede. Nu venter vi bare på grensetreffet fra NLK:s side, som forsvant i tåken.

Med hundehilsen

Liv Hedemark
med Balder og Brage

Solveig & Karl Heide Arild
med Mikkell og Villak

Suvi Räsänen 2008

6
ELSE och BO DELEFELT
Granhult
314 00 HYLTEBRUK

REVISIONSBERÄTTELSE

1987-03-22

Svenska Lundehundsällskapet
Björn Niklasson
Kämpagatan 6
532 00 SKARA

Revisionsberättelse

Vi har denna dag tagit del av Svenska Lundehundsällskapets räkenskaper för 1986. Vi finner inget att anmärka mot förda handlingar.

Vi föreslår att årsmötet beviljar styrelsen ansvarsfrihet för 1986.

Els Brännbert Delefelt

Els Brännbert Delefelt

Bo Delefelt

Bo Delefelt

Protokoll fört vid Specialklubben för Sällskaps- och Dvärghundars
ordinarie FULLMÄKTIGESTÄMMA söndagen den 29 mars 1987 på hotell
Najaden, Handen

SSD 87-1
87 03 29

- § 1
Ordförande Bertil Sted-Gren hälsade de närvarande välkomna
och förklarade stämman öppnad. Fullmäktigestämman
öppnande
- § 2
Röstlängden justerades (se bil. 1). Justering av röst-
längden
- § 3
Valdes Conny Byström till ordförande för stämman. Val av ordförande
för stämman
- § 4
Anmälde Inga Enstad som protokollförare. Protokollförare
- § 5
Valdes Inga-Lill Vigermyr och Bengt Johansson till röst-
räknare samt att jämte ordförande justera dagens protokoll. Justeringspersoner
- § 6
Beslutade stämman att dagens ordförande Conny Byström och
valberedningens ordförande Leif Carmstedt ägde närvarorätt och
yttranderätt. Närvarorätt
- § 7
Stämmans ombud förklarades behörigen kallade. Fullmäktigedelegater-
nas behöriga kallande
- § 8
Styrelsens årsredovisning med balans och resultaträkning
samt revisorernas berättelse redovisades. Årsredovisning och
revisorernas berättelse
- § 9
Fastställdes balans och resultaträkning för verksamhetsåret
1986 och beviljades styrelsen ansvarsfrihet för det gångna
året. Ansvarsfrihet
- § 10
Redovisades styrelsens verksamhetsplan för 1987. Verksamhetsbudget
1987
Fastställdes medlemsavgiften för 1988 enhälligt oförändrad;
enskild medlem 80:-, familjemedlem 40:- samt att nyteckning
av ständigt medlemskap upphör fr o m 1/1 1988. Medlemsavgift
Beslöt att medlemsavgiften betalas in till SSD-Centralt, dock
att vid annonsering av regionalklubbarnas utställningar endast
det lokala postgironumret anges samt att medlemsavgiften i dessa
fall omgående överförs till centrala postgirot. Hantering av medlems-
avgift
- § 11
Beslöt SSD-C utdebitera till regionalklubbarna för år 1987
och 1988 25% av enskild medlemsavgift. Återbetalas löpande.
Beslutades en utdebitering av 5:-/hund vid regionalklubbarnas
officiella utställningar. Antalet hundar samma som antalet
vid stambokföringsavgift till SKK.
Beslöt stämman att denna 5-krona enbart används vid kommande
domarkonferenser. Utdebitering till
regionalklubbarna

SSD 87-1

§ 12
Beslutades SSD-C utdebitera till rasklubbarna 1:- per medlem per 31/12 1986 resp 1987.

Utdebitering till
rasklubbarna

Bordlades till nästa ordinarie Fullmäktigestämman frågan om utdebitering per hund vid rasklubbarnas officiella utställningar. Beslut skall då tagas för år 1988 och 1989.

§ 13
Valberedningens förslag, Conny Byström till ordförande för 1 år, bifölls enhälligt.

Val av ordförande

§ 14
Till ordinarie ledamöter 2 år valdes Bea Carlson och Inga Enstad, 1 år Margaretha Lundgren och Gillis Dahlberg.
Till suppleanter för 1 år valdes Wincent Severin och Stig Carlson med röstetalen 53 resp 50.

Val av ordinarie
ledamöter

Val av suppleanter

§ 15
Till revisorer för 1 år valdes Barbro Coldenberg och Per-Erik Wallin,
Till revisorsuppleanter för 1 år valdes Marina Reuterswärd och Bror Carlsson.

Val av revisorer och
revisorsuppleanter

§ 16
Till valberedning valdes Signe Fink sammankallande, Boo Lundström och Inga-Lill Vigermyr.

Val av valberedning

§ 17
Ang OBLIGATORISKT MEDLEMSKAP i arrangerande klubb vid tävlan i LYDNADSPROV.
Uppdrogs åt styrelsen att utreda om ett medlemskap i SKK eller Specialklubb är tillräckligt för att tävla i lydnadsprov. Om så icke är fallet går frågan vidare till KF.

Inkomna motionerfrån:
västra regional-
klubben

Ang BRUTET PÄKENSAPSÅR FÖR REGIONALKLUBBARNA INOM SSD.
Om avslag lämnas av SKK, går frågan vidare som motion till KF om stadgeändring som medger brutet räkenskapsår för regional-klubbar inom specialklubbar.

södra regional-
klubben

Ang handhavandet av ANSÖKNINGSHANDLINGAR TILL PREPARANDKURSER.
Beslöt stämman att till KF inlämna en motion med begäran att ansökningshandlingar först granskas av berörda specialklubbar som rangordnar och avger yttrande samt att handlingarna därefter handlägges av SKK.

östra och Värmlands
regionalklubbar

Ang INFO-PAKET till nya medlemmar.
Beslöts tillsätta ett utskott som utarbetar detta.

Övre norra regional-
klubben

Ang RESEKOSTNADSFÖRDELNING vid deltagande i Fullmäktigestämman.
Beslöts att stämmorna förläggs till regionalklubbarna enligt ett rullande schema,
Beslöts att 1988 års Fullmäktigestämman går i södra regional-klubbens regi. SSD-C emotser förslag på datum.

Ang att DISCIPLINÄRENDEN sänds ut till rasklubbarna.
Beslöt stämman att i görligaste mån tillgodose detta önskemål, dock efter kontroll med disciplinnämnden.

Chihuahua Cirkeln

SSD 87-1

§ 17 forts

Ang att KALLA AVGÅENDE ORDFÖRANDE BERTIL STED-GREN TILL HEDERLEDAMOT.

Beslöt stämman enhälligt bifalla denna motion.

Nyvalde ordförande verkställde uppdraget och utdelade heders- tecknet i guld.

östra och Värmlands regionalklubbarna och centralstyrelsen

§ 18

Stämman beslöt att i STADGEutskottet en person från varje regionalklubb ingår; Tage Eriksson övre norra sammankallande. Utskottet skall arbeta ssk med översyn av stadgarna för regio- nalklubbarna.

Utskott

Att utarbete INFO-PAKETET valdes Stig Carlson sammankallande, Sven Eskner och Lilian de Wall. Tidsgräns 6 månader.

Att undersöka fördelar, nackdelar och kostnader för ett CENTRALT DATA-register valdes Bea Carlson sammankallande, Aina Ygman och Lars Adeheimer. Tidsgräns 1 december 1987.

Att undersöka SSD TIDNINGENS framtida utformning valdes Conny Byström sammankallande, Wincent Severin och Stig Carlson.

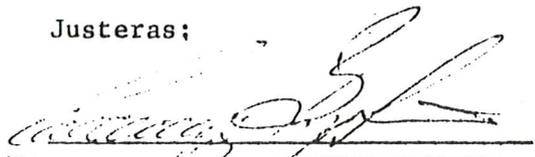
SSD-BLADET nr 2, 3, 4/87 och 1/88, Fortsatt redaktörsskaps- befattning åtog sig Kerstin Myreback.

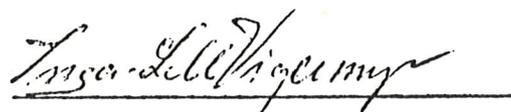
§ 19

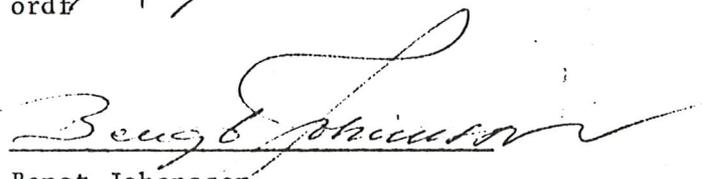
Tackade ordförande de närvarande för lördagens givande dis- kussioner och för dagens aktiva och konstruktiva deltagande i stämmans alla beslut och förklarade 1987 års Fullmäktige- stämma avslutad.

Fullmäktigestämmans avslutande

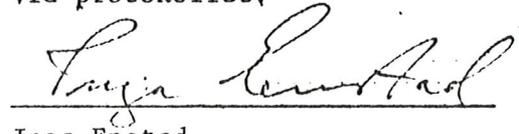
Justeras;

Conny Byström
ordf

Inga-Lill Vigermys

Bengt Johansson

vid protokollet;

Inga Enstad
sekr

NORSKE LUNDEHUNDER

NKK rase 136 FCI Standard 265

Alle eksemplarer av Norsk lundehund som finnes idag stammer fra det lille avsidesliggende fiskeværret Måstad på Værøy. Herfra hentet Eleanor Christie de første hundene til sin kennel på Hamar og hit sendte hun hunder igjen da hvalpesyke under krigen tok livet av alle hundene på Værøy fordi det ikke fantes vaksine. Da hvalpesyken senere tok livet av alle hundene på Hamar, fikk fru Christie hunder fra Værøy en gang til og arbeidet med å redde denne sjeldne rasen kunne begynne på ny.

I 1962 ble Norsk Lundehund Klubb dannet og rasen fikk sitt offisielle forum.

I 1987 kan NLK feire sitt 25 års jubileum med en dobbeltjubileumsutstilling - det er 5. gang klubben arrangerer utstilling for ikke-jagende spisshunder Gruppe A og for 4. gang skjer det på Hauger i Bærum.

Efter de oppgaver som finnes er det idag

ca 550	lundehunder	i Norge
" 85	"	" Sverige
" 75	"	" Danmark
" 10	"	" Finland
3	"	" Vest Tyskland
2	"	" Sveits
4	"	" Frankrike
2	"	" England
2	"	" Canada
4	"	" USA

eller vel 700 i alt - det kan jo være at vi ikke har fått beskjed om en del hunder som måtte være døde.

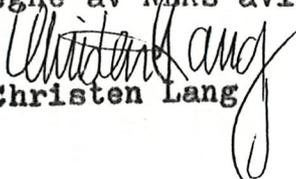
Utstillingen på Hauger er åpen for alle registrerte spisshunder bortsett fra de jagende spisshundene og gir en god anledning for alle innen Asker og Bærum til å få bedømt sine hunder - enten det gjelder hvalper eller voksne hunder.

"Pluto"

EXPORT av LUNDEHUND.

I tilknytning til artikkelen i Lundehundens siste nr., om export av Lundehunder til U.S.A. vil jeg gjerne få orientere om hvordan dette foregår. Når en så fåtallig rase som Norsk Lundehund skal exporteres til utlandet, er det av stor viktighet at oppdretterne i rasens nye hjemland samarbeider med Norsk Lundehund Klubb. I Amerika og Frankrike har vi nå kontakt med seriøse oppdrettere som fult ut forstår viktigheten av å bygge opp en sunn stamme hunder, og som ønsker hjelp til dette fra rasens hjemland. I NLKs avlsråd er vi derfor meget opptatt av å skaffe hunder til utlandet som fører forskjellige linjer, og som er så lite beslektet som mulig. Dette var bakgrunnen for at det ble en tisper fra Charmør/Bodil som ble valgt til U.S.A. i denne omgang. Kvaliteten på de norsk oppdrettede hunder er meget god, men de aktuelle norske tisperhvalper som var tilgjengelig på det tidspunkt var alle for nærmt i slekt med de 2vdansk oppdrettede hanhundene som de skulle passe til. Jeg synes det er fint at vi i Norden kan samarbeide til beste for rasens utbredelse. Rasen er så liten at vi trenger alle oppdretter med, hvis vi skal lykkes i avlsarbeidet. Da Eleanor Christie i sin tid reddet rasen, gav hun ofte bort hunder for å spre rasen. Hun bygget opp et personlig forhold til hver enkelt lundehundeier. Dette har miljøet i klubben nytt godt av og denne tradisjonen vil NLK bygge videre på. Dette er en av grunnene til at vi ikke ønsker at det skal dreie seg om store summer ved export. Hunden blir dyr nokk likevel med frakt etc. Vi vil heller at flest mulig hunder skal kunne exporteres, for derved å kunne gi rasen et bredest mulig avlsgrunnlag.

På vegne av NLKs avlsråd

Christen Lang

12

Välkommen till tidernas första SSD - DERBY 14.11 -87 i Norrköping

Officiell utställning för alla SSD-raser. NYHET! : Derbyt är öppet för alla medlemmar av SSD's rasklubb! Derbyt är en förutsättning för att Du ska kunna räkna poäng i tävlingarna om bästa SSD-spets, SSD-dvärghund och SSD-sällskapshund.

Dr. Walter Poduschka: Rhodesian ridgeback, Old english sheepdog, Bearded collie, Blodhund, Kromfortländer, Bullmastiff, Tibetansk mastiff, Engelsk mastiff, Neapolitansk mastiff, Basenji, Akita inu.

Ulla Segerström: Eng.bulldog, Pyreneisk mastiff, Spansk mastiff, Griffon belge/bruxellois, petit brabancon, Bichon fris e, Bolognese, Bostonterrier, Japanese chin, King charles spaniel, Schipperke.

R.J. Clay: Papillon, Phalène, Malteser, Dvärgspets, Pekingese, Yorkshireterrier.

Ritva Raita: Isländsk färhund, Norsk lundehund, Norsk buhund Chow-chow, Japansk spets, Shiba inu, Welsh corgi pembroke & cardigan, Lancashire heeler, Brasiliansk dogg, Mexikansk nakenhund, Tosa inu, Portugisisk vattenhund, Pyreneisk vallhund, Komondor, Mudi, Pumi, Estrela mountain dog, Otterhund, Polsk owczarek niziny, Bergamasco vallhund.

Conny Byström: Tibetansk terrier, Leonberger, Puli, Maremma, Pyreneisk nakenhund, St.bernhardshund, Kuvasz, Slovakisk kuvasz.

Carl Gunnar Stafberg: Mops, Fransk bulldog, Löwchen, Tibetansk spaniel, Chihuahua, Lhasa apso, Kinesisk nakenhund, Silky terrier, Eng. toy terrier.

Bästa sällskapshund: W. Poduschka
Bästa dvärghund: R.J. Clay
Bästa avelsgrupp: C.G. Stafberg
Bästa uppfödargrupp: W. Poduschka
Parklass: R.J. Clay

Best in Show: Ulla Segerström

Sista anmälningsdag: 13 oktober 1987. Anmälningar sändes till: **Margaretha Lundgren, Appelögen 8, 141 46 Huddinge.** Upplysningar och anm.blanketter: 08/746 87 21 el. 08/766 23 96. Avgifter: Valpar 6-9 mån: 50-; Juniorer, unghundar, öppen och championklasserna: 130-; Senior & Veteran: 80-;

SSD -med hunden i fokus-

Till alla våra klubbmedlemmar:

VÄLKOMMEN TILL SSD!

Du är numera medlem av Sveriges största specialklubb utanför brukshundsektorn. Läs vad detta innebär för Dig:

* Genom att Du är medlem av vår rasklubb, som i sin tur är medlem i SSD, specialklubben för sällskaps-, spets- och dvärghundar som av SKK överlåtit till SSD, är Du nu även medlem av SSD.

* Du kan ställa ut, utan extra medlemsavgift, på de utställningar som är arrangerade av SSD's Centralstyrelse. Till exempel SSD-DERBYT i Norrköping den 14:e november i år.

* Du är en bland över 10.000 medlemmar. När Du vänder Dig till Din rasklubb med frågor eller råd, vet Du att Din klubb har tillgång till kunskande och resurser från en stor klubb. - Och en bredd av erfarenheter, eftersom SSD omfattar ca 70 rasvarianter.

* Du och Din klubbs röst kan bli hörd på Svenska Kennelklubbens Fullmäktige. Nya SSD med över 10.000 medlemmar är en betydande faktor inom kennel-Sverige.

* Ditt medlemskap i rasklubben är allt Du behöver för att registrera Dina valpar. Fast visst tycker vi att Du även skall vara medlem av SSD centralt. Då blir Du medlem i Din SSD-Regionalklubb och kan ställa ut på alla SSD-utställningar i Sverige under året. Du får även en tidning - SSD-Bladet. Sen tycker vi på SSD självfallet också att det är väl värt för Dig att även lösa medlemskap i Svenska Kennelklubben.

* SSD är en specialklubb för många och varierande raser. Samtidigt har SSD en lång historia bakom sig - och alltid med tyngdpunkt på utveckling av hund- och raskunnande, kynologi och utbildning. SSD har en inriktning på att ställa hunden i blickpunkten. När Du blir SSD-medlem har Du en SSD-Regionalklubb att vända Dig till, vare sig Du vill ha råd, uppgifter om kurser och skolning eller bara ha kontakt med experter på olika frågor inom andra raser. Tveka aldrig att ta kontakt med Dina vänner inom SSD! SSD finns till för att hjälpa Dig i Ditt hundintresse!

SSD -med hunden i fokus-

13

HISTORISK SSD-STÄMMA
VALDE CONNY BYSTRÖM
TILL NY SSD-ORDFÖRANDE

Den 28-29 mars samlades delegater för SSDs rasklubbar och regionala avdelningar till SSDs första stämma. Under år 1986 togs SSDs nya stadgar av ett ordinarie och ett extra årsmöte, varför SSDs parter träffades för att under en hel dag diskutera klubbens framtid, olika idéer och förslag samt arbetsformer. På söndagen den 29:e hölls den officiella stämman med votering för en helt ny styrelse.

"Nya SSD", som specialklubben ofta kallades under mötet, har två sorters medlemskap. Varje medlem i en SSD-rasklubb är numera även medlem i SSD, vilket innebär att SSD räknar över 10,000 medlemmar. Dessa medlemmar kan ställa ut på de utställningar som arrangeras av SSDs Centralstyrelse. - De medlemmar som väljer att ställa ut på regionalavdelningarnas officiella utställningar under året löser fullt SSD-medlemskap, vilket även ger fyra nummer av SSD-BLADET varje år.

SSDs medlemsantal är nu så stort, att SSD är Sveriges största specialklubb utanför brukshundsvärlden. SSD omfattar c:a 70 olika rasvarianter och anordnar genom sina sex regionalavdelningar officiella utställningar och inofficiella valpshows etc i hela landet varje säsong.

I samband med stämman avtackades den avgående ordförande Bertil Sted-Gren både med tal, kramar och ett hedersledamotskap, som nog drog dagens allra kraftigaste applåder. - Till ny ordförande valde stämman sedan enhälligt Conny Byström. SSD har således hållit sin tradition, att efter domarstorheter såsom Sigyn Littorin, Ulla Segerström och Bertil Sted-Gren även i fortsättningen ledas av en framstående domarprofil. - Styrelsen i SSDs centrala organ består i övrigt av Gillis Dahlberg, vice ordförande; Inga Enstad, sekreterare; Margaretha Lundgren, tävlingsekreterare; Bea Carlson, kassör; Wincent Severin och Stig Carlson, suppleanter.

Under 1987 kommer SSDs regionala avdelningar att träffas på en samrådskonferens, som kommer att arrangeras av Övre Norra avdelningen. 1988 års SSD-Fullmäktigastämma har förlagts till Södra avdelningen. - "Nya SSD" är inte enbart en stor specialklubb, den är också rikstäckande.

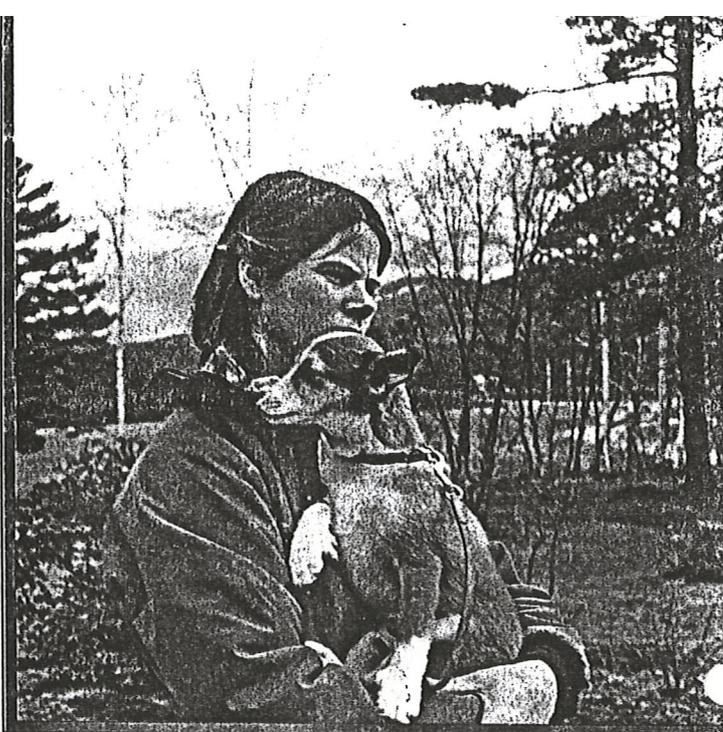
För mera information kontakta Stig "Nalle" Carlson, telefon arb 08-24 64 00

hem 08-766 23 96

14
Reisebrev fra
Christen Lang

Hundesport NKK
Nr. 6-7 1987

Brynjar med sin
nye mor Molly.

NORSK LUNDEHUND PÅ VEI UT I VERDEN

De to første lundehundene kom til Amerika fra Danmark i 1986. De to neste reiser over i april i år. Deres norske reisefølge, Christen Lang, forteller her fra reisen.

Den 1. april i år reiste undertegnede sammen med den danske oppdretter Inger Kristiansen over til Amerika med to lundehunder. En svensk-oppdrettet tisepe og en dansk oppdrettet hannhund. Turen ble bekostet av amerikansk født Julia McGren, nå bosatt i Danmark. Hun er oppdretter av lundehund og en ivrig lundehundfan.

Bakgrunnen for turen var at Julia skulle eksportere hannvalpen Brynjar (for øvrig oppkalt etter sin norske morfar) til Amerika. Hun hadde ikke anledning til å reise over selv, og ville ikke sende ham alene den lange veien.

Norsk Lundehund Klubb ble bedt om å være behjelpelig med å skaffe en

passende tisepe til Brynjar og den andre hannhunden som allerede var i Amerika. Valget falt på en svenk-oppdrettet tisepe, da den passet best inn på grunn av avstamningen.

Julia tilbød Inger og meg reisen hvis vi ville ta med hundene. Dette ga oss også en fin anledning til å bli kjent med de amerikanske oppdretterne. For meg, som medlem av Norsk Lundehund Klubbs avlsråd, var det ekstra viktig da jeg fikk anledning til, i samarbeide med de amerikanske oppdretterne, å legge opp et avlsprogram samt å informere om rasen.

Det er alltid vanskelig å starte opp en rase i et nytt land. Spesielt gjelder dette norsk lundehund som har et snevert genemateriale. Norsk Lundehund

Klubb er derfor svært glad for at vi har fått en slik god kontakt med amerikanerne. De er alle meget ivrige og forstår viktigheten av å få til en sunn stamme i USA.

Både Inger og jeg er takknemlige for at Julia ga oss denne sjansen til personlig kontakt. Turen gikk meget fint. Vi hadde et hyggelig opphold hos Suzanne og Paul Ross i New Hampshire. De er for øvrig ledende oppdrettere av jack russel terriere i Amerika, og det var interessant for oss å få lære litt mere om denne rasen.

Under vårt opphold ble Amerikansk Lundehund Klubb startet. De fire lundehundene i Amerika er av god kvalitet, så alt ligger vel til rette for en god start. På det nåværende stadium er et nytt par valper klar for USA. Det blir en dansk hannvalp og den første norsk-oppdrettede lundehunden i USA — en tisepevalp med svensk far.

Interessen fra utlandet for denne norske hunderasen, er økende. I Canada er det en hannhund og en tisepe. Det samme gjelder England. Utenom Skandinavia finnes det hunder i Vest-Tyskland og Sveits.

I Frankrike hvor norskfødte Elisabeth Marie er en drivende kraft, ble rasen etablert i 1986. Der finnes det i øyeblikket fire lundehunder. To norske valper skal reise snart, og den første parringen er allerede skjedd — så når dette leses er kanskje de første franskfødte norske lundehundene født. Av de fire hundene i Frankrike er en norsk-oppdrettet, en finsk og to kommer fra Danmark. De franske oppdretterne er også meget ivrige og har et meget godt samarbeide med Norsk Lundehund Klubb.

Man kan trygt si at vår norske hunderase, etter 25 års intenst avlsarbeide, nå for alvor er på vei ut i verden.

Nedenfor: De fire lundehundene i USA. Fra venstre sees Paul Ross med Haldis (den første lundehunden i USA), Christen Lang med Piquetts Julia Lunde (den svenskfødte tisen), Molly med Brynjar og Donna med Gustav. Sistnevnte hadde reist i 5 timer for å hilse på og å vise fram hunden. (Foto: Inger Kristiansen)

Norway's Lundehund:

The Magazine of SAS—

APRIL—MAY 1976

The Puffin Dog

By Richard J. Litell

The world's rarest dog breed, and in many ways one of the most unusual, is the Norwegian lundehund, or puffin dog. There are about 400 of these small, spitz-type dogs today, but during World War II the breed was as close to extinction as it could be—there were only two pure-breed dogs left, fortunately a male and female. However, through good fortune and the dedicated efforts of a small group of people the puffin dog was saved.

The lundehund is rare not only in numbers, it has several unique biological characteristics as well, including more toes and fewer teeth than any other known dog. Moreover, it is able to fold its large upright ears, thereby "closing them," and to contort its extremely "loose" joints so that it can squeeze into narrow passages without getting debris in its ears.

Whereas other dogs have five toes on their forelegs and four toes on their hind legs, the puffin dog has six toes on all paws, or specifically, five three-jointed toes and one two-jointed toe on each fore paw, and four three-jointed toes and one toe split into two digits, each of which has two joints, on both hind paws. The result is a broad paw particularly well-suited to groping and to gaining effective footholds even in the most difficult terrain.

These special attributes help the lundehund to fulfill its own specific function: to retrieve puffin eggs and fledglings from nests hidden among the rocks and scree along rugged coasts.

Superficially, the lundehund's appearance hardly betrays its unusual nature. The male stands about 32-36 centimeters high, the bitch somewhat lower. Outside a rather thick woolen undercoat is a top coat of reddish, gray or black-shaded hues with white. Adults weigh about 6.5 to 7.5 kilograms. Lundehunds are affectionate, loyal, even-tempered and tractable.

Until recent years, when it has become popular as a pet, the lundehund was found only in certain coastal regions of northern Norway. Its origins are unknown even though mention of it is made in literature four centuries old. It is believed that the puffin dog first liv-

The lundehund, adult and pup.

ed in the wild state nourishing itself on sea birds. Some even speculate that the lundehund survived the last ice age on coastal islands and may, therefore, be the primeval dog, *Canis ferus*, antedating the domestic dog, *Canis familiaris*.

Puffins are 12-inch members of the auk family with black-and-white bodies, bright orange feet, and a large head dominated by a laterally flattened red, blue and yellow bill. Because of its bill it is sometimes referred to as a sea parrot. It nests in rock slides and subterranean passages, places inaccessible to all but the lundehund. The puffin was considered a delicacy in the old days, but was even more valuable for

its down and feathers. Puffin hunting is now prohibited.

During the 1800s, puffins were caught only with the aid of puffin dogs. When nets came into use, the dogs' numbers diminished. About 50 years ago, Sigurd Skaun became aware of the lundehund's existence on the Lofoten Islands and wrote an article about it in a hunting and fishing journal. Some 12 years later, the report was seen by Eleanor and W.F. Christie, from Hamar in south Norway, who managed to acquire four pups from Lofoten in 1938 and start breeding the dogs.

When distemper broke out among the sole remaining puffin dogs on Lofoten in 1943, all but one dog succumbed. By then, the Christies were able to replenish the Lofoten stock with two unvaccinated dogs. (Distemper vaccine had now become unavailable in occupied Norway.) This was a stroke of luck, for the following year distemper ravaged the lundehunds in south Norway and the two dogs that had been sent to Lofoten were the sole survivors. In 1960, Mrs. Christie secured new pups and began breeding them again. In 1962, the Norwegian Lundehund Club (Guldbergsvei 28, Oslo 3, Norway) was formed with the main objective to preserve the breed. To assure pure breeding, no dogs were sold abroad. Recently these restrictions have been eased. ■

Mrs. Christie and some of her puffin dogs.

En Lunde hun klækker et eneste Æg
 det gjemmes i Uren som inden en Væg
 I Klipernes inderste huler.

Et Rede bebygges det andet saa nær,
 at een bider anden i Vinger og Fjær
 i Reverne, hvor de sig skjuler.

Men Bønderne, hvilke besidder en Plan,
 ved vel at antaste de Lunder paa Ran
 og det ved afrettede Hunde,
 som er udaf Dannelse smidig og smaa,
 saa de kan indkrybe den trangeste vraa
 og udtrække levende Lunde.

Naar Hunden nu napper den Lunde ved Hals,
 som foran til ligger, hvis Liv er til fals,
 begynder hun flux til at drage.

Strax griber den Lunde, der bagen ved sad,
 den fremste ved Stærten og følges saa ad,
 alt medens der een er tilbage,
 hvorover det skjer, at eneste Hund
 udsleber med en gang af mørkeste Grund
 tolv, tretten, ja fjorten og flere,
 og skaffer sin Husbond, som passer derpaa,
 saa meget til Bytte, som han kan formaa,
 hvorved hans gevinst kan florere.

Petter Dass

LUNDE

verdens mest

Dersom den lille fiskergrenda Måstad på Værøy i Lofoten ikke hadde hatt så håpløse kommunikasjonsforhold, hadde verdens mest eiendommelige og sjeldne hunderase vært historie. Den trivelige, lille lundehunden er faktisk like sjelden og eksklusiv blant hunder som lynghesten blant hester. Og altså – hadde innbyggerne på Måstad ikke levd så avsondret helt fram til våre dager, hadde det antagelig vært med lundehunden som med geirfuglen – den hadde vært historie. Alle

andre steder som hunden har forekommet, på Røst, i Lovund og andre steder, har den forsvunnet. Selv etter at det ble besluttet å redde lundehundrasen, holdt hvalpesyke på å sette en stopper for bergingsaksjonen. Lykkeligvis var noen hunder sendt til Østlandet da hvalpesyken slo til på Måstad – og senere – da sykdommen slo til på Østlandet, var hvalper sendt nordover til Måstad igjen. Så lunefulle kan hundelivets veier være.

I dag finnes det ca. 400 lundehunder i Norge, ca. 30 i Sverige, en i Finland og en i Tyskland. Lundehundrasen er en fåtallig rase – også sett i verdensmålestokk – i forhold til andre hunderaser. Hunden er registrert i Guinness' rekordbok som verdens fåtalligste hundrase. Opphav ukjent. Opprinnelsen til denne mest helnorske av alle hunderaser er dunkel. Det er hevet over tvil

at den er gammel i Nord-Norge. Både salige Petter Dass og forfattere før ham forteller om en hund som ble brukt til jakt på lundefugl. Det er nemlig denne jakten som har vært spesialiteten til lundehunden. Kanskje det allikevel hadde vært like riktig å kalle hunden Måstadhunden, etter stedet der hunden fikk sjansen til å overleve. For jaktens skyld I dag er jakten på lundefuglen forbudt. Lunden, ogs. kalt sjøpapegøye, er en fugl av alke-

HUNDEN

sjeldne hunderase

Bilde fra 1927. Nikolai Olsen (i midten) med Johanne Nikolaisen og Johan O. Måstad. Bildet er tatt på Måstad på Værøy.

Tussa – velkjent hund – på jakt. Tussa har vært med i et TV-program om lundehund og lundefangst.

slekten. Den har den særegenhet at den hekker i svære kolonier, inne i urer og underjordiske ganger. I hver gang kan man finne et stort antall hekkende fugl.

Blant de gamle nordlendinger var lunden ansett som en delikatesse. Men å få fatt i fuglen var ikke så enkelt. Lundehunden greide det. Den krøp inn i gangene og hulene og trakk fuglen ut. Og fuglen skulle avleveres levende til jegeren!

Lundefuglen var som sagt mat som ble spist med stort vel-

behag, men viktigere var det nok at fjær og dun fra fuglen var en meget god salgsartikkel og ga et kjærkomment tilskudd til inntekten fra fiske og småbruk.

Spesialisert for jakt

Ikke nok med at lundehunden er en sjelden rase – den er merkelig også. Så særpreget at man nesten kan lure på om det er en hund eller om man burde opprette en egen klasse – bare for den selv. For hvilke andre hunder kan skilte med følgende særtrekk:

*Minst 6 tær på hver fot
Evne til å lukke øregangen
Ekstra bevegelige forlemmer
Nakkeledd som gjør den i stand til å bøye hodet bakover helt ned mot ryggen*

Det var under de spesielle jaktforholdene at alle hundens særtrekk var til stor nytte. De mange tærne ga hunden godt feste når den skulle balansere i steinurer, og de hjalp den til å klore seg inn gjennom trange ganger. Ved å lukke ørene hindret den jord og vann i å trenge inn i øregangene. Det spesielt bevegelige skulderbladet og skulderleddet satte den i stand til "å slå ut med armene" når den holdt på å miste fotfestet på glatte steiner, og var dessuten nyttig når hunden måtte åle og snu seg i trange huleganger. Også nakkens bøyelighet var utvilsomt meget nyttig når hunden måtte snu inne i en slik trang gang for å komme ut igjen.

Det er ganske utrolig hva naturen kan få i stand!

Anatomiske særtrekk

La oss se litt nærmere på de deler av anatomen som er spesielle for lundehunden.

Som nevnt har den minst 6 tær på hver fot. På forbena er fem av tærne treleddet, den sjette har to ledd – omtrent som tommelfingeren hos oss mennesker. Dette betyr at en av de andre tærne en gang i tiden må ha delt seg til en dobbeltå. På bakbena derimot, er to av tærne toleddet. Her er det altså en toleddet å som en gang har delt seg.

"Ekstra-tærne" på forbena har sitt fullt utviklede sett med bøye- og strekkemuskler, noe som gjør at benbevegelsene under løp er særegne: Hunden "veiver" med forbena.

Lukkingen av øret foregår ved at brusken i øreåpningen "trekker seg sammen", og det ytre øret brettes – til beskyttelse av øregangen og høreorganene.

Som tidligere nevnt har hundens muskulatur, sener og leddbånd i skulder- og nakke-regionen ekstra stor bevegelighet.

Det har forekommet at lundehunder er blitt rammet av en spesiell sykdom, av veterinærer kalt "lundehundsyndromet". Årsaken til lidelsen vet man ennå lite om, og det er også mulig at andre hunderaser kan få samme sykdom som blant annet gjør at hunden får vanskeligheter med å ta til seg næring.

Liten og smidig hund
Rent eksteriormessig skal en god lundehund være liten, smidig og forholdsvis lett. Den skal ha en rektangulær kropp med sterke ben. Hodet skal være kileformet med middels lang snute og konveks neserygg. Ørene er opprettstående og trekantede. Øynene skal være svakt skråstilte. Pelsen består av bløt underull og stri overpels.

De vanligste fargene i dag er fra rødbrun til rødbrakk med sorte hårspisser og hvite tegninger.

Det er nok bra at lundehunden selv ikke vet noe om alle sine særegenheter. Da ville den sikkert ha vært overlegen og utrivelig å være i hus med. I virkeligheten er den en usedvanlig snill, godslig og menneskekjær hund. Den karakteriseres av eierne som sjarmerende, livlig og leken. En glad og opplagt følgesvenn på tur. Noe egenrådlig til tider, men stort sett lydig – og ikke minst – hengiven som få.

Den overlevde – så vidt
Historien om hvordan denne hunden ble berget for annen og

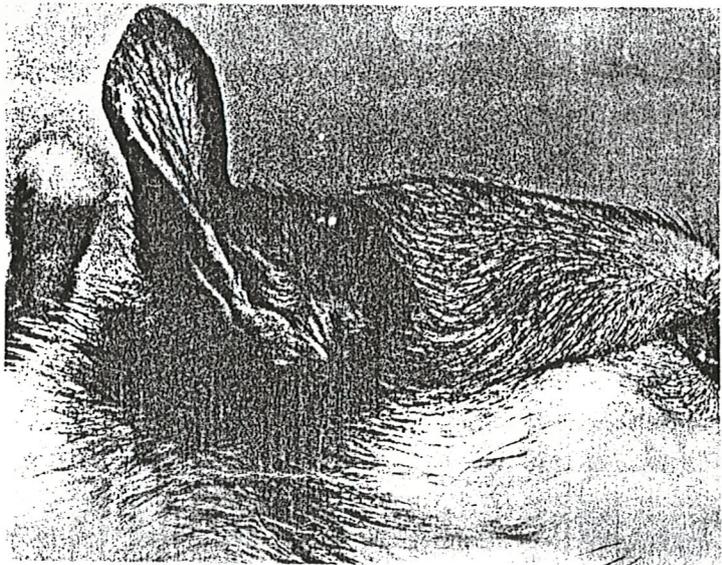
tredje gang etter at man for alvor hadde fått øynene opp for dens spesielle natur, er egentlig like merkelig som hunden selv.

For godt og vel 50 år siden ble hundemannen Sigurd Skaun fra Skien oppmerksom på at det fantes en slik underlig hund i Lofoten. Han skrev en artikkel i Norsk Jæger- og Fiskerforenings tidsskrift i 1925.

I 1937 kom ekteparet Eleanor og W.F. Christie, som drev kennel på Hamar, over denne artikkelen. De ble interessert og fikk i 1938 sendt 4 hvalper fra Måstad. Avlsarbeidet gikk bra.

I 1943 brøt det ut hvalpesyke på Måstad, med den følge at hele bestanden strøk med. En pulje hunder ble, med forfatteren Carl Schøyens bistand, sendt oppover fra familien Christie.

Året etter slo hvalpesyken til – på Østlandet denne gang – og alle hundene strøk med. Men nå var bestanden reddet på Måstad, og i 1960 fikk fru Christie en ny sending hunder nordfra. Hun tok for alvor fatt på avlsarbeidet igjen, og resultatet er altså i dag en bestand på godt og vel 400 lundehunder i verden.

I sista stund kom ett meddelande:
Pigunetts Guss blev utställningschampion den 5/9-87 Sandviken
Ägare: Mats Ola Larsson, Borlänge

Grattis!

Nu har den kyliga och regniga sommar tagit slut, och vi har fått höst i luften, med soliga dagar. Hundarna och vi tvåbenta är ute dagligen i skogen och letar efter svamp. Det är rikligt i år av den varan, åtminstone i Östergötland.

Vi har varit på en massa hundutställningar med goda resultat.

Bodil blev den 14 juni Nordisk Utställningschampion vi var då till Mysen i Norge på hundutställning. Det ösregnade även denna helg. Cindye, vår lilla nya valp, köpt i Norge är jättegullig. Mycket fin tycker alla domare som har sett henne, så hon har fått 1+Hp Bästa valp, av samtliga dommare.

Cindye blir 9 mån. nu den 15/9-87. Charmör är pigg igen efter en bukspottskörtelinflammation, som han blev inlagd och behandlad på Skara Djursjukhus, där är de specialister på Lundehund.

Vi var och hälsade på lilla Frike och Monica Gustasson i Larv några dagar i Juli. Vi hade mycket trevligt och skönt, för alla hundarna att leka tillsammans på landet. Ja, det är skönt att ha hemma alla hundarna igen. Nu nästa helg den 5 sept. firar jag 25 års jubileum, sedan jag tog sjuksköterskeexamen i Kalmar, och på sönd. 6 sept. är det Hundutställning på Öland, och då slår vi 2 flygor i en smäll och åker över på hundutställning.

Jag har flyttat igen Jobbigt! Jobbigt!

Min nya adress: Silverringen 66, 60369 Norrköping.
Telefon: 011-147255 Alla är hjärtligt välkomna till Silverringen, vi trivs bra, har stora grönområden runt bostaden, bor i bottenplan med stor uteplats, skönt för både mig och hundarna.

Norrköping den 2/9-87!

Massor med Lundehälsningar.

Pia Aspegeen

EN KÄR LITEN VÄN.

Han är världens finaste "Jycke"
i alla fall i mitt tycke,
han kom till oss från Maud i Karlskoga
att han ej får bli Far är kanske inte så noga.

Hans huvud är så grannt
och hans hållning så parant,
visst är han en prydnad för rasen
att han ej får bli Far, kanske ändå är det fasen.

Den ena testikeln ville ej komma ner
och då finns ju risken att det kunde bli fler
som inte har rätt att bli Pappa
men Jack bryr sig ej om att humöret tappa.

Han hälsar gärna på hundar, stora och små
och kan inte riktigt förstå
att inte alla vill leka och busa
utan sloka med svansen och till matte rusa.

Jack han vill leka ständigt och jämt
hela livet är ett enda skämt,
men aldrig nånsin blir han så glad
som när matte kommer från sin arbetsdag.

Han tycker nog det är synd att vintern är slut
ty när han då kommer ut
han i drivan gräver sig ner
så endast svansen man ser.

Och på kvällspromenaden han tagit för vana
att som en utter utför höga drivor kana,
men hör han flygplansdån han finner en hamn
tryggt uti Mattes famn.

Och när påskskotten runt knuten smäller
då våran Jack inte skäller
nej då i en sväng
han försvinner in under Mattes säng.

Men när man till sängs skall gå
en liten Jack vid sängen ses stå
ett litet huvud som läggs på sned:
"Får jag sova i Din säng jag med"?

Mattes Mamma.

Insänt av Ingalill Ericson i Säfte

Med hälsningar till alla...

VI RÄFSADE LÖV I PARKEN EN DAG,
 NÅGRA JOBBARKOMPISAR OCH JAG,
 SHART ÄR DET JU SÅ VACKERT I PARKER OCH LUNDAR,
 MEN -FÖRLÄT OSS- VI TYCKER EJ RIKTIGT OM HUNDAR,
 TY - VET DU VAD VI FINNER I MASSOR, BLAND LÖVEN?
 JO, SÅDANT SOM KOMMER FRÅN HUNDEN - UR RÖVEN,
 DET ÄR JU EJ ALLTID MAN SVÄLJER FÖRTRETEN,
 NÄR MAN GÅR DÄR OCH TRAMPAR MED SKORNA I SMETEN,
 DET ÄR EJ HELLER RIKTIGT ATT SKÄLLA PÅ HUNDEN,
 SOM GÖR SITT BEHOV I DEN GRÖNSKANDE LUNDEN,
 MEN, DU ÄGARE, SOM I HUNDEN ÄR KÄRI,
 TAG MED DIG EN PÅSE, LÄGG HUNDSKITEN DÄRI,
 SÅ BLIR DET NOG TREVLIKAST FÖR SAMTLIGA PARTER,
 DET TROR JAG OCH MINA ARBETSKAMRATER.

Hundägare

